

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงและระบบคำภาษาแสกในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวคือภาษาแสกบ้านเต็ง เมืองนากาย แขวงคำม่วน และภาษาแสกบ้านนากะดก เมืองคำเกิด แขวงบอลิคำไซ กับภาษาแสกในประเทศไทย คือภาษาแสกบ้านบะหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม โดยมีสมมุติฐานของการวิจัยว่าภาษาแสกทั้ง 3 ถิ่นมีความแตกต่างกันในแง่ของคำศัพท์อันเนื่องมาจากสัมผัสภาษา และภาษาแสกบ้านเต็งและบ้านบะหว้ามีความคล้ายคลึงกันมากกว่าภาษาแสกบ้านนากะดก ผลการวิจัยพบว่า ระบบเสียงทั้งเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และโครงสร้างพยางค์ของภาษาแสกบ้านเต็งและบ้านบะหว้ามีความคล้ายคลึงกัน แต่ภาษาแสกถิ่นนากะดกมีความแตกต่าง ด้านระบบคำภาษาแสกทั้ง 3 ถิ่นไม่มีความแตกต่างในเรื่องของระบบคำมากนักทั้งลักษณะโครงสร้างของคำ และการสร้างคำเมื่อเปรียบเทียบรูปแบบการใช้คำศัพท์ จำนวน 3,060 คำ คำศัพท์ที่ภาษาแสก 2 ถิ่นใช้เหมือนกันมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.20 คำศัพท์ที่ภาษาแสกทั้ง 3 ถิ่นใช้เหมือนกันทั้งใช้รูปศัพท์เดียวกันและรูปแปรของศัพท์เดียวกันมีจำนวนรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 34.38 คำศัพท์ที่ภาษาแสกทั้ง 3 ถิ่นใช้ต่างกันมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.42 เมื่อพิจารณาคำศัพท์ที่ภาษาแสก 2 ถิ่นใช้เหมือนกันแล้วพบว่าคำศัพท์ที่ภาษาแสกบ้านเต็งใช้เหมือนกันกับภาษาแสกบ้านบะหว้ามีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.98 คำศัพท์ที่ภาษาแสกบ้านเต็งใช้เหมือนกันกับภาษาแสกบ้านนากะดกมีจำนวนรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 7.58 และคำที่ภาษาแสกบ้านนากะดกใช้ร่วมกับบ้านบะหว้ามีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.64 การใช้คำศัพท์ต่างกันทั้ง 3 ถิ่นที่มีจำนวนน้อยที่สุดและการใช้คำศัพท์เหมือนกันทั้ง 3 ถิ่นเป็นจำนวนมากนั้น แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของภาษาแสกทั้ง 3 ถิ่นถึง

การเป็นภาษาเดียวกัน เมื่อพิจารณาการใช้คำศัพท์ที่มีการใช้ต่างไปจากถิ่นอื่น พบว่า ส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ที่มีใช้อยู่ในภาษาที่อยู่แวดล้อมภาษาแสดแต่ละถิ่น แสดงให้เห็นถึงการเกิดการสัมผัสภาษากันขึ้น

จากสมมุติฐานของการวิจัยที่ว่าภาษาแสดทั้ง 3 ถิ่น มีความแตกต่างกันในแง่ของคำศัพท์ อันเนื่องมาจากสัมผัสภาษาข้อมูลรูปแบบการใช้คำศัพท์ทั้งที่เหมือนและต่างของภาษาแสด 3 ถิ่น แสดงให้เห็นว่าการที่ผู้พูดภาษาแสดแต่ละถิ่นมีการสัมผัสกับภาษาที่อยู่ใกล้เคียงแตกต่างกันออกไป เป็นปัจจัยทำให้ภาษาแสดที่ผู้พูดกลุ่มหนึ่งใช้เปลี่ยนแปลงไปโดยที่ผู้พูดภาษาแสดอีกกลุ่มหนึ่งไม่มีโอกาสได้รับรู้ แสดบ้านนากะดกอาศัยอยู่ใกล้เวียดนามมีการติดต่อสื่อสารสัมผัสภาษากับคนเวียดนามและคนลาวก็จะมีการใช้ศัพท์ร่วมกันกับภาษาเวียดนามและภาษาลาว แสดบ้านบะหว้าที่อยู่ในประเทศไทยใช้ศัพท์ร่วมกันกับภาษาญ้อ ภาษาไทยถิ่นอีสานซึ่งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน และภาษาไทยมาตรฐานซึ่งเป็นภาษาราชการของประเทศ ขณะที่บ้านเต็งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่ที่มีการคมนาคมยากลำบาก อยู่ห่างไกลจากเมือง และไม่ค่อยมีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกมากนัก จึงทำให้การนำศัพท์ภาษาอื่นมาใช้มีน้อยกว่าอีก 2 ถิ่น ภาษาแสดบ้านเต็งจึงน่าจะเป็นพื้นที่ที่รักษาภาษาแสดดั้งเดิมไว้ได้ดีที่สุด

นอกจากนี้ผลการเปรียบเทียบระบบเสียงและระบบคำโดยเฉพาะรูปแบบการใช้คำศัพท์ยังแสดงให้เห็นความคล้ายคลึงกันของภาษาแสดบ้านเต็งและบ้านบะหว้าในขณะที่ภาษาแสดบ้านนากะดกมีลักษณะแตกต่างไปตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ข้อมูลดังกล่าวยังทำให้สามารถสันนิษฐานได้ว่าภาษาแสดถิ่นนากะดกแยกตัวออกจากภาษาแสดถิ่นบ้านเต็งและบ้านบะหว้าก่อน จึงทำให้มีเสียงและคำศัพท์ที่แตกต่างไป ในขณะที่อีก 2 ถิ่น มีเสียงและคำศัพท์ที่ใช้ร่วมกันอยู่มากกว่า สอดคล้องกับคำบอกเล่าเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของกลุ่มชนที่ว่ากลุ่มชาติพันธุ์แสดหลังจากอพยพมาจากเขตประเทศเวียดนามแล้วก็ได้เข้ามาอาศัยอยู่ในบริเวณใกล้กับบ้านนากะดกในปัจจุบัน ก่อนที่ส่วนหนึ่งจะอพยพต่อไปอยู่ในเขตบ้านเต็ง บ้านบึก บ้านนาเมย และบ้านนาแมว ส่วนที่เหลือย้ายมาอาศัยอยู่บริเวณบ้านนากะดก จากนั้นคนแสดบางส่วนจากบ้านเต็งถูกกวาดต้อนข้ามลำน้ำโขงเข้าไปอยู่ในประเทศไทย แถบบ้านอาจสามารถ และกระจายตัวออกไปสู่บ้านไผ่ล้อม ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมือง ก่อนจะอพยพต่อไปยังอำเภอสรีสงคราม และอำเภอนาหว้าในที่สุด

This research aims to compare phonetics and morphology of Saek language between two countries: People's Democratic Republic of Laos –Laos PDR and Thailand. There were two research setting areas in Laos PDR; Baan Toung Muang Nakai --Kammouan district and Baan Nakadok, Muang Kamkerd --Bolikhamxay district. The research setting of Saek language in Thailand was Baan Bawa Tarue district--Aumphur Nawa, Nakhornpanom province. There are two hypotheses in this study: the differences of language rhyme by words in Saek language in those three areas; and the more similarity of Saek language in Ban Toung and Bann Nawa than that in Baan Nakadok. The finding reveals that there are some phonological similarities in Saek language among its sound of consonants, vowels, intonations and syllable structure in Baan Tound and Baan Bawa while those in Baan Nakadok appears disparate. Regarding the morphology of Saek language, it rarely found any differences among word systems, which are aspects of word structure and word formation in comparison to style of 3,060 words used in the whole three areas. The most amount of words in Saek language are similarly used in two areas on the average of 39.20. The same words used in Saek language among the three areas are forms of words and word transformation of the same words on the second average of 34.38. The different words used in Saek language from the three areas appear the least average on 27.42. Considering the same words

used of the language in two areas, it is found that the Seak words on Baan Toung is the same as those in Baan Bawa as the largest amount of words on the average of 25.98. The same Seak words used in Baan Toung and Baan Nakadok appears the following average on 7.58. The least amount of common words used in Baan Nakadok and Baan Bawa appears on the average of 4.64. The words used in these three areas apparent either the most or the least amount of them indicates the relationship of Seak language among the three areas as the same language. Regarding the different words used in various areas, it is found that the majority of the words are usually used in Seak language in each area, which shows its rhyme of the language.

As the first hypothesis, Seak language in the three areas is varied by its word rhyme as the data shown its style of similarity and difference. This demonstrates that the Seak speakers in each area show variety of the familiar rhyme in the language. Then, it becomes a factor for a group of the Seak speakers to modify the language without any recognition from other groups. In other word, Seak language in Baan Nakadok attached Vietnam shows its rhyme by communication among the Vietnamese and Laotian who use common words in Vietnamese and Lao language. Seak language in Baan Bawa, Thailand is used common words with Yoa language, Thai-Isan dialect used by the ethnic group living in neighboring area, and standard Thai as the official language of the country. Comparing Baan Toung, which locates in resistant transportation area farther from the city and seldom communicates with any outsiders, the words used from other language appears lesser than other 2 areas. Seak language in Baan Toung is probably conserved the most originated language in this area.

In addition, a comparison between phonology and word formation, specifically the style of words used, reveals the similarity of Seak language in Baan Toung and Baan Bawa while that in Baan Nakadok appears different according to the hypothesis determined. Such information can be assumed that Seak in Nakadok area is previously disassociated that in Baan Toung and Baan Bawa, which can be seen by the different sounds and words. On the contrary, Seak language in other two areas is more used by the common sounds and words in accordance with an historical account from the ethnic

group. In other words, the ethnic group of Seak formerly migrated from Vietnam and lived in the areas near Baan Nakadok, at present. Then, a part of them moved further to the areas of Baan Toung, Baan Bueg, Baan Na-moey and Baan Na-maew. The rest of them moved to the area of Baan Nakadok. Afterwards, some Seak people from Baan Toung were gathered across the Kong River, entering along Atsamat, Thailand. These groups of people distributed to Baan Phailorm in Muang district; then, finally moved to Srisongkham district and Nawa district.